

Výkon rozhodnutí

Nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí, ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí. Totéž platí i v případě exekutorského zápisu.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2953/2007, ze dne 23.7.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné T. R. C., a.s., proti povinnému Ing. I. K., pro částku 2.910.000,- Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 69 Nc 1869/2003, o dovolání manželky povinného J. K., zastoupené advokátem, proti usnesení Krajského soudu v Brně z 20.10.2005, č.j. 20 Co 179/2005-82, tak, že usnesení Krajského soudu v Brně z 20.10.2005, č.j. 20 Co 179/2005-82, a usnesení Městského soudu v Brně ze 17.12.2004, č.j. 69 Nc 1869/2003-55, se - vyjma výroků o odkladu exekuce - ruší a věc se vrací městskému soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Manželka povinného podala návrh na zastavení exekuce nařízené na základě exekutorského zápisu Mgr. P. K. ze 13.12.2002, č. EZ 07/02. Návrh odůvodnila tvrzením, že „v exekutorském zápise jsou jako důvod vzniku dluhu povinného vůči oprávněnému uvedeny smlouvy o půjčkách ve výši 2.235.000,- Kč a 675.000,- Kč. K platnosti těchto právních úkonů byl podle § 145 odst. 2 občanského zákoníku nezbytný její souhlas, který však nikdy nedala, naopak namítla relativní neplatnost těchto úkonů a námitky ostatním účastníkům doručila.“

Usnesením ze 17.12.2004, č.j. 69 Nc 1869/2003-55, městský soud návrh na zastavení exekuce i na odklad jejího provedení zamítl s odůvodněním, že „exekuční soud není v žádném případě oprávněn zkoumat formální (hmotněprávní) stránku exekučního titulu, a to ani exekutorského zápisu, jelikož by tím předjímal případná rozhodnutí věcně příslušného civilního soudu. Za dané situace je exekutorský zápis pravomocný, vykonatelný a nikdo nenamítl postup podle § 580 a následujících občanského zákoníku; další okolnosti uváděné manželkou povinného jsou pro exekuční soud nepřijatelné.“

K odvolání manželky povinného krajský soud shora uvedeným rozhodnutím usnesení soudu prvního stupně v zamítaném výroku stran zastavení exekuce potvrdil (výrok I.), ve výroku o odkladu provedení exekuce je změnil tak, že návrhu vyhověl (výrok II.) a konečně rozhodl o nákladech řízení. Svůj potvrzující výrok odůvodnil závěrem, že vede-li manželka povinného sporné řízení (sp. zn. 55 C 56/2004), v němž nalézací soud posuzuje důvodnost její námitky relativní neplatnosti výše uvedených smluv o půjčkách, „není důvod, aby odvolací soud předjímal v souběžně probíhajícím exekučním řízení rozhodnutí věcně příslušného civilního soudu. Výsledek tohoto sporu bude mít vliv i na exekuční řízení a (podle krajského soudu) není důvod, aby byla otázka platnosti smlouvy řešena duplicitně. Nejde totiž pouze o to, zda se relativní neplatnosti manželka povinného dovolává, ale také o to, zda její námitka je důvodná či nikoli. Všechny námitky, které manželka povinného uplatňuje ve svém odvolání v exekučním řízení, může uplatnit v nalézacím řízení vedeném pod sp. zn. 55 C 56/2004.“

V dovolání směřujícím pouze proti výroku I., jímž krajský soud potvrdil usnesení soudu prvního

stupně v zamítavém výroku o zastavení exekuce, manželka povinného - posouzeno podle obsahu jejího podání - namítá nesprávné právní posouzení věci. Naplnění dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř. spatřuje v závěru odvolacího soudu, že existence souběžného sporného řízení, v němž nalézací soud posuzuje důvodnost její námitky relativní neplatnosti výše uvedených smluv o půjčkách (vtělených do vykonávaného exekutorského zápisu), jakož i dalších námitek, je důvodem k zamítnutí návrhu na zastavení exekuce. Dovolatelka také vysvětluje, že určovací žalobu podala pouze „z důvodu právní jistoty“, jak ji ostatně v závěru odůvodnění svého usnesení (viz č. l. 57) poučil soud prvního stupně.

Jelikož vady podle ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/ a b/, odst. 3 o.s.ř. (tzv. zmatečnosti), ani vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o.s.ř.), k nimž je dovolací soud - je-li dovolání přípustné - povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o.s.ř.), v dovolání namítány nejsou a nevyplývají ani z obsahu spisu, a protože jinak je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o.s.ř.), je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, že existence sporného řízení, v němž nalézací soud posuzuje důvodnost její námitky relativní neplatnosti výše uvedených smluv o půjčkách, jakož i dalších námitek, je důvodem k zamítnutí návrhu na zastavení exekuce.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy (práva hmotného i - a o tento případ jde v souzené věci - procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval (z podřazení skutkového stavu hypotéze normy vyvodil nesprávné závěry o právech a povinnostech účastníků).

Dovolání (přípustné podle § 237 odst. 1 písm. c/ a odst. 3 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 238a odst. 1 písm. d/ o.s.ř. ve znění účinném do 30.6.2009, tedy pro rozpor napadeného usnesení s ustálenou judikaturou) je důvodné.

V rozsudku z 10.10.2000, sp. zn. 21 Cdo 267/2000, uveřejněném v časopise Soudní judikatura, č. 1, ročník 2001, pod poř. č. 15 Nejvyšší soud formuloval a vysvětlil závěr, že nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti (§ 274 písm. e/ o.s.ř.) výkon rozhodnutí, ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Závěry přijaté v tomto judikátu týkajícím se výkonu notářských zápisů podle § 71a až 71c zákona č. [358/1992](#) Sb. ve znění zákona č. [30/2000](#) Sb. není důvodu neaplikovat i pro exekuce zápisů exekutorských podle § 40 odst. 1 písm. d) a § 78 písm. a) zákona č. [120/2001](#) Sb. V odůvodnění tohoto rozsudku Nejvyšší soud dále vysvětlil (viz str. 48 uvedeného časopisu), že prostředkem obrany povinného naopak není žaloba o určení, že dluh pojatý do dohody vtělené do notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti neexistuje; vzhledem k tomu, že určení „neexistence“ dluhu nemůže mít vliv na vykonatelnost notářského zápisu, nemůže být na takovém určení ani naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř. Nejvyšší soud tak uzavírá, že řešení této otázky pro účely řízení o výkon rozhodnutí (exekuce) pomocí určovací žaloby je nepřipustné a vede jen ke zbytečnému rozmnožování sporů. Týž názor zastává i teorie (srov. publikaci Výkon rozhodnutí v soudním řízení, Kurka, V, Drápal, L, Linde Praha 2004, str. 389 shora a poznámka č. 408 pod čarou).

Dospěl-li odvolací soud k závěru jinému, je jeho právní posouzení věci nesprávné, a protože na tomto nesprávném právním posouzení napadené rozhodnutí spočívá (§ 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.), Nejvyšší soud je bez jednání (§ 243a odst. 1 o.s.ř.), podle § 243b odst. 2 věty za středníkem o.s.ř. zrušil, aniž se zabýval dalšími dovolacími argumenty, z nichž některé jsou nepřipustným uplatněním skutkových novot; poněvadž důvody, pro něž bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, dovolací soud zrušil i je a věc tomuto soudu vrátil podle druhé věty

třetího odstavce téhož ustanovení k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Promlčení a ochrana spotřebitele](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)